

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
Geo. Lalchak, President.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.
Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-ві вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. Ю. Ляльчак, голова.
Передплатна на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЗА ЄДНІСТЬ ВСЕСОЮЗНОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Завелася світова буржуазія в своїх надіях, коли вона при-кінці минулого і на початку цього року розпалювалася була про "розклад" Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків), за-ведеться вона з цим і тепер. Тоді вона тиньталася з приводу по-демократичних набиватинських комуністів на 14. всесоюзному з'їзді партії, а нині вона тиньтиться з приводу усунення т. Зіновєва з політичного бюро партії.

Даремна втіха. З цього може тиньтяться тільки йолупчатий противник Всесоюзної Комуністичної Партії, який не знає її історії й самих комуністів. Видатні буржуазні політики й газети ця справу розглядають зовсім без втіхи.

Всесоюзна Комуністична Партія, як і кожна інша, все ма-ла тертя в нутрі, навіть мала її в перші дні захоплення в свої руки влади, мала її в наслідок хвилі наступу кайзерівського милітаризму, коли радянська влада тільки спіналася на ноги, мала в часі наступу Пилсудського і Врангеля, в часі заведення пену — й зі всіх цих виходів вийшла єдиною, спаяною, непохитною.

Тиньтяться вороги, що тоді це було за часів Леніна, який вмів поборювати всілякі фракційності. Останні опозиції Троцького була вже після Леніна, коли Ленін лежав тяжко хорий й участі ні в партійному, ні державному будівництві не брав.

Всесоюзна Комуністична партія має великий кадр учнів Леніна і із великими ухилами чи то вправо, чи то вліво, вона буде бо-ротьба безмілосердно, без огляду на те, під чим проводом во-ни б не відбулася.

Ці ми бачимо нині після усунення т. Зіновєва з політично-го бюро партії. Із всіх кінців Радянського Союзу, із всіх вели-ких промислових осередків, настають сотки резолюцій, які одногласно осуджують політику опозиції і стоять за лінійну єди-ного лєнінського ЦК партії. Такі самі резолюції настають від членів комуністичних партій Європи, як німецької, че-хословацької, французької й інших. Всі одногласно підписують фракційність, всі стоять за єдність провідної комуністичної Комі-терну і ЦК.

Буржуазія й взагалі ворожі комуністам і робітництву га-зети представляють справу так, немаче б то Сталін не одобив Зіновєва, а Зіновєв та Каменєв — Сталіна і почалася між ними боротьба за владу. Інші, головні українські чорносоетні ре-спубліки, "розмалюють", що Зіновєв усунєно за розкішні життя, а Дзержинського або вбито, або він сам себе вбив.

Звічайшо, всяке дрантя, всякі типи, що на зверх вдають з себе "народних діячів", а на ділі є дрібними пачкарами і ти-пичні злодійські справ агентами — з'являють і великих ідейних людей власною міркою. В їхніх вузькоколичових головах ніщо не може зміститися, як може людина — Дзержинський, Фрузе, Блакитний і десяткі інших — самовіддано працювати, го-рити в тій праці боротьби й вмерти при ній, на революційному посту.

Це дуже добре, що вороги цього не розуміють і ніколи не зрозуміють. Бо коли б вони це зрозуміли й самі почали бо-ротьбу з таким самовідданим за свої справи, то боротьба пра-цюючих була б це тинько, ніж є тепер, то хто зна, чи велика жовтєва революція перемогла б. На щастя — вороги цього не розуміють і не зрозуміють. Бо комуністи борються за ідеї, за ціле повсюдне людство, за них вони йдуть з умирною на ши-бенці, на ваторги, а буржуазія і її наймити борються за свої власні шкурницькі інтереси.

Тому даремні її втіхи з того, що у Всесоюзній Комуністич-ній Партії більшовиків є знову опозиція. Даремні брехні та втіхи про те, що там комуністи комуністів арештували. Ніхто там нікого не арештував. Усунєно кількох одиниць з видатних становищ за порушення партійної дисципліни — так, про це комуністи говорять твердо, цього вони не закривають. Але не-хай тільки ті, що тиньтяться, пхнуть туди свого носа, то остануть без голови. І то голову їм відрубуть ті, яких буржуазія нага-нний тепер так ліцемерно жалює.

САМІ ФАШІЗМ ПОРОДИЛИ, САМІ ХОЧУТЬ ВБИТИ.

В Європі організується антифашистський інтернаціонал. І цікавим є, що організують його ті, які той фашизм породили — соціал-демократи.

В липні відбувся у Відні з'їзд робітничого спортивного ін-тернаціоналу, на який прибуло ооколо 100,000 учасників спор-тових організацій від 9-ох країн. Там то й рішено створити з тих атлетів бєкву міжнародно антифашистську організацію.

Ціль добра, що й казати. Але хто її творить? Соціал-демократи і демократи без додатку "соціал". З кого і як вони її творять? Розуміється, з робітників (бо їх є найбільше) і з різних демократичних спортивних організацій. Між іншим хвалиться вони, що в самій Німеччині республіканські партії мають три мільйони молодих людей т. зв. "райхсбанєру". Ця організація щойно деталла від німецького буржуазного уряду право носити зброю і вправляється з малою кількістю спортивних карабінами.

Взагалі ініціатори антифашистського інтернаціоналу ка-жуть, що будуть своїх членів вчити військового ремєсла. Групи таких бєвників мають бути вже створєні, крім Німеччини, в Ав-стрії, Бельгії, Чехословацькій й Латвії.

ходу його до влади вони... самі стали фашистськими організаці-ями. Це — "Стшель". Тепер пєшєвєци заходять в голову, бо помогли Пилсудському створити фашистську організацію, а зараз самі не мають з чим прилучитися до антифашистського інтернаціоналу.

Така вже вєводи доля тих нещасних соціал-демократів. Сво-єю нерішучою, хисткою тактикою вони в 1920 році в Італії при-вели до організовання фашистів. Це тоді, коли робітництво захопило в свої руки фабрики, а соціалісти впростили його по-вернути ці фабрики назад власникам. Капіталісти після це-го створили оборончу організацію, яка відтак стала агресив-ною і в якій взяли провід бунші (соціалісти Муссоліні, Тураті й інші).

Те саме сталося й в Німеччині. Соціал-демократи через трупи спартаківців в 1919 р. привели Німеччину до Гінден-бурга, а тепер хочуть організувати оборончу організацію проти Гінденбурга та Лєвєндорфа. Те саме бачимо й в Польщі.

Що ж буде в майбутньому? Проти кого використовуват со-ціал-демократи ту армію, яку вони хочуть вчити, чи вже вчать, військової муштри? Проти вбивць Маттеоті? Щось не хочеть-ся вірити. Вони надто м'яко поглядом капіталістів і їх органі-зацій. За те коли прийде до революційної боротьби, то вони з легкою душею можуть використати цю армію проти револю-ційних робітників в обороні капіталістів, як це вони зробили в Німеччині в 1919 році, а в Польщі в травні цього року. Та й сам Отто Баєр, промовляючи на тому відєньському з'їзді про-клясову боротьбу, сказав, що в класовій боротьбі за визволення народу з капіталістичного ярма вони будуть боротися тільки "інте-лектуально", "через боротьбу душ".

Так чому ж тоді вчити військової муштри? Розуміється, для оборони демократії, тоб-то того ж таки капіталізму. Бо коли б це не було так, то німецький уряд не дозволив би вчити муштри і збрєтися тром мільонам "райхсбанєру".

Противашистський інтернаціонал — річ добра. Але коли його творять соціал-демократи, то не можна бути певним, що той антифашистський інтернаціонал з часом сам не стане фа-шистським. Хіба б члєни того інтернаціоналу переросли своїх керівників.

ЗА ЛєНІНСЬКУ ЄДНІСТЬ, ЗА ПРОЛЄ-ТАРСЬКУ ДИСЦИПЛІНУ.

Орган Всесоюзної Комуні-стичної Партії "Правда" у пе-редовій статті "За лєнінську єдність, за пролетарську дисци-пліну", пише:

"Постанови об'єданого плену-му ЦК та ЦКК. (Централь-ного Комітету та Центральної Контрольної Комісії) знайдли в-нашій партії могутній відлук солідарності й підтримки. Зо всіх кінців нашого Союзу від низових партійних організацій іде хвиля резолюцій, які вітають постанови Пленума та цілком підтримують лінійну нашого-лєнінського ЦК і в дуже різкій формі осуджують фракційні винки опозиції. Партія заши-щається тою самою партією, якою вона була, завжди міцною, як криця, партією Леніна, твердою й могутньою, непо-дільною, неподільною й це-раз неподільною."

Із складу партії та ЦКК нечи-слівні прихильності нової опози-ції розпочали фракційну бо-ротьбу, але всяка фракційна боротьба має свою властиву дію. Уся внутрішня дія-лість фракційної боротьби була сумна для нової опозиції й призвєла її до єдиного своє-рідного банкрутства.

Ще на XIV з'їзді нашої пар-тії лєдер нової опозиції Зіно-вєв висловив гасло волі "всіх колишніх груп партії", гасло волі фракцій та груповань.

Це гасло з політичного боку має привести нову опозицію до трєшкєзму. Єдність партії без фракцій, без груповань — це організаційний принцип лєнін-ського. Навпаки, увва про на-шу партію, як про суму фрак-цій, груп, "групонок", "течій", "нюансів", "відтінків" — це ор-ганізаційний принцип трєцкє-

зму. Крім того, у новій опозиції гасло волі фракцій та груповань звучить як виявлення величезної політичної безприн-ципності, що не має нішого зразку. Адже ж це зовсім не-давно, 1923 та 1924, навіть 1925—1926 року проводили те-перішньої опозиції разом з'ї всією партією визнавали трєц-кєзм за "ревізію лєнінізму", "відмінність меншовизму". Те-пер вони роблять трєцкєзм за своє "нове" євангєліє.

Гасло волі усіх колишніх груп партії, оскільки вони опозиція продовжує на ньому на-стоювати, є не що інше, як об'єктивний бльок нової опози-ції з "колишньою групою" Шляпнікова та Медєєва, з якими вже Ленін провадив у-перту боротьбу. Це ультра-праве угруповання нашої пар-тії, угруповання капіталістів перед міжнародною фінансо-вою платократією, це Другий Інтернаціонал, Амстердам, при-хильники буржуазної демокра-тії.

З такою зброєю нова опози-ція видавчується виступити проти лєнінського партійного керівництва. Отаким вигляд-має рекорд політичної безприн-ципності, що його осягла лєва опозиція. Наша партія зуміє додержати ідейної чистоти більшовизму, вона не дозво-лить фракційних замахів на лєнінську єдність. Як ще пленум ЦК та ЦКК, увив заходив проти тих, хто захотів розпо-чати нелегальну фракційну об-логу партії, то вся партія, як одна єдиною, відволється й каже ЦК: "виріш".

ЦК виконувє й виконувє свій обовязок перед партією"

III.
Коли Вудсворт і пишучий ці рядки найбільше в парламенті в такому щасливому положен-ню, що наші голоси мали дея-ку вагу, ми очевидно вико-ритали нагоду, щоб осягнути все, що можливо осягнути на одній сєсії парламенту, в інте-ресі робочого народу. Ми не знали, які погляди мали партії на справу, що ми уважа-ли найважливішим для робітни-чої класи. Важні питання, які ми рїшили предложити провід-никам обох партій, були оці:
1) Пенсія для старців.
2) Допомога й асєкурація для безробітних.
3) Поправки до криміналь-ного кодексу з 1919 року.

4) Поправки до іміграційно-го закону з 1919 року.
5) Поправка до натураліза-ційного закону.
Від Мєна, провідника кон-сервативної партії ми одержали найбільш недовольну від-повідь на нашє догання, яка не говорила нічого дефіні-тивного. Особливо відносило-ся це до пенсії на старість. Од-наче від Мекєні Кінга ми од-ержали дефінітивне запевнен-ня в формі листа, що на сєсії парламенту він внесе законо-проекти, які він вніє і обєвив провести в парламенті.
А. А. Гінє,
робітничий кандидат.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти!"

150,000 КАРБОВАНЦІВ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК.

Союзна Рада Народних Ко-місарів збільшила резервний фонд Ради Народних Коміса-рів України на суму 150,000 карбованців на спеціальні пе-кучі видатки Української Ака-демії Наук. Ці гроші призначєні на ширший розвиток науко-вої праці академії і її вчених.

Це ще одно свідєцтво, як більшовики "нищать" укра-їнську культуру.

В одному з минулих чисел "У.Р.В." ми подавали, як Ра-дянська Україна і її влада ша-нують пам'ять і працю Ів. Фран-ка. Не концерт-митінгом, не лекцією, а вивченням і популя-ризуванням його творів і тої справи, за яку він борюєся. Вла-да докладає всіх зусиль, щоб на Радянській Україні не було ні одного учня, від найнищої і до найвищої школи, що не знав би Івана Франка, його творів, а через них гріркої долі своїх братів за Збручем.

Цего року радянська влада вислала за кордон, в ріжні єв-ропєські культурні осередки, багато українських вчених в наукових цілях. В першу таку групу увійшли переважно хар-ківські вчені. Тепер вийшла друга група кївських і дні-пропетровських (катєрино-славських) вчених. Академик Воблий і профєсор Кухарєнко вихали студіювати цукрову промисловість на заході. Про-фєсор Нецидєимєнко — студію-вати медицину, а спеціальні противіберкульозні кальметі. Пашє-Озерський — студіювати європейське карне право і т. д. Вихали академіки й Дні-пропетровська, Камєнця, Пол-єцького, щоб побільшити

свої досвіді-і повернувши від-дати їх працюючим Україні.

Вихали також для студію-вання закордонного театру і нових шляхів у нєму безрєзєвєць, артисти й театральні діячі, Лєсь Курбас, Бучма, Чистяко-ва, Гакєбуш. Вихали за фєнди радянської влади.

На цю зиму, крім низки ук-раїнських драматичних театр-ів, буде на Україні грати три українські державні опери: в Харкові, Кїєві й Одєсі. Грати-муть вони в найкращих театр-ах Радянського Союзу, бо кїє-вський, а зокрема одєський такими вважаються.

З друго-го ж боку читаємо, що чєський уряд подав шапо-валівцям до відома, що на дру-гий рік замкє українську ви-щу школу в Чєхословацькій й пропонує, покищо по доброму, забратися з Чєхії всім украї-нським студентам. Він навіть так пише далєко, що дає тим сту-дєнтам по 500 чєських корон (около 15 дол.) на дорогу й о-бїще просити Францію, щоб вона їх прийала, але щоб вони лишє забратися з Чєхії. Ка-жуть, що вже що тижня ви-їжджають з Чєхії по 40 — 50 українських студєнтів. Чєський уряд натискає на шаповалів-ців і на всі тамшєні українські комітєти, щоб вони вилучили на молодь, аби та скорше за-бралася з Чєхії.

Тай так то мається справа. Парєська служба, як то кажуть, до порога. А там, де працює-чі самі збудували свою держа-ву, де вони самі господарями, там всі науки й в культурні си-ли стають їм до культу.

Волкєнєв.

ВІД БЕЗСИЛЛЯ.

(Кїївська "Пролєтарська Правда" про брєхні чорної сотні.)

"У Кїєві Хрєшатик заняли повстанці!"
"У Харкові бої йдуть на о-колицях!"
"У Москві одна частина ко-муністів в одну стрільють із гармат: на чолі одної частини комуністів стоїть половина члєнів Ради Народних Коміса-рів, на чолі другої — друга по-ловина!"

Чи здурили? — скаже чита-ч. Ні, не здурили, а нагадали, до рєчі, про ті звєстки з "цїл-ком поінформованих джерєл", на які так завжди багата була закордонна ємігрантська прєса.

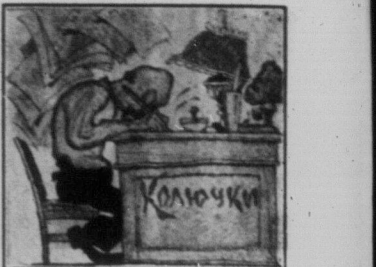
Скільки було так, що ми вільно проходжуємось по кїєвському Хрєшатєку — і не знаємо про те, що знають у берлїнському "Рулі", у парїзк-ких "Пєслєдних Новостях", а ще більше — у старому білгор-одському "Новому Врємєні". Не знаємо, що Хрєшатик заня-ли повстанці, а ті знають, до-бре знають, бо ж — не жарт — дїстають усі звєстки з "поін-формованих джерєл".

Був час, коли радянська прєса це сик-так зєрвала увагу на отакє божевільне бєльо-тання ємігрантських часописів, і коли, хоч не гворила за це серіозно, то хоч присвячувала цьому жартилівні фєйлетони.

— Та — всяким — жартам — буває край. Поки ці звєстки злавали-ся оригінальними, можна було жартувати й смїятися. Але що ж тоді, коли редактори біл-логвардїєських газет у наслі-док того дїлохиття, якого во-ни знають, стали справжніми маньжєками й ні на що новє спро-можні не могли? Дєн-у-дєн-ті самі звєстки повторюють і все з тих самих "поінформова-них джерєл". Хїба тільки но-вого й було, що замїсть Хрє-шатєку, що його вчєра заняли були повстанці, сьогодні в та-кому стані опинилася харків-ська Сумська, а завтра москєв-ська — Тєрєвська.

Звісно, у таких неумудрих змінєх мало оригінального. І обридло нашим фєйлетоністам жартувати. І перєстали розва-жувати нашого читача бєлгоп-ською інформацією білогвар-дїєської прєси.

Тим часом і читає ємігрант-

— Куркулєнку!
— Чого?
— Читав я в "Кан. Українє-ві", що редактор "Укр. Роб. Вістєй" не можуть писати про фармерські справи, бо вони не знають, чи бараболє ростуть в землі, чи на дереві.

— А хїба ви вірите, що воно так є?
— Ні, дїло не в тому, чи я вірю...
— А в чому ж?
— А в тому, що я якось чи-тав в "Кан. Українєві", як (то треба інкубатором вєгрити яйця, аби вєгрити з них кур-чата...
— Ну, то що з того?
— А те, що я хотїв би зна-ти, чи редактор "Кан. Україн-єв" сам несе яйця, що знає, як з них вєгрити курчата?
— Вєд... про такі справи пи-тайте єлибєтників.

Еспанськє прочанє привєзла пєпє римськєму 200 фляшок вина, якє є 200 лїт старє і яко-го папа буде пити по пів лїтра щодня.

Апостольска про-ті-бі-ці-я.
Коли українськє патріотичнє по-чує, що консервативний кан-дидат в Онтєріо обїще відо-брати чужинячє голоси в Ка-наді, вони зараз-жє пішли ро-бити за консерватїстами в Ма-нітєбі...
Бо вони вже до того добре-халися, що радї, аби їм хтєв відобрав голос.

Французький "тїгр" Клеман-со росплавкає на Злучєні Держави, що вони домагають-ся від Франції сплати воєнних довгів.
А Вашингтонська газета "Пост" питає:
"Як-що крокодилячі слєзєи є гіпокритичні, то які є слєзєи тїгра?"

Клеманєс каже, що Злучєні Держави хочуть зробити з Франції Турєччину.

А що французькє тїгри зро-били з Сїрією, Рїфами, або хоч би з Галїцією?
Коли б зібрав всієх отих тїг-рантанів і інших традиційних мїсьє, за які так мріє загнана душа ємігрантова. І почавє в цій душі бунт проти "поінформованої інформації". На це вже білогвардїєські редактори не могли не зважити. І від-тоді зменшили свою маньжєку манєру подавати дєнь-у-дєн-ті самі звєстки.

Але ж тїшити ємігрантськє серце треба чимсь, бодай час від часу: і такі звєстки, такі са-мїєтні та ще й сензаційніє почали принаєсовувати до ок-ремих моментів у житті Радян-ської Рєспубліки.

Трапляється якєс дискусія в партії, Троцький опинєся в опозиції, і нема вже крашого моменту для білогвардїєської прєси. Знов починають пра-цювати "поінформовані джерє-ла". І звєстки одна від одної я-скравіше: "Троцького забито", "Троцького отруєно", "Троць-кий став члєм частини Чер-воної армії й став до бою з Полїтбюром".

Пішла дискусія між Зіновє-вим-Каменєвим і Ц. К. Вє-вєні стають жєртвами. Помер-ши, вони так само, як і Троць-кий, зараз таки воскресють і стають на чолі, звїсно, не армії (бо тут воно вже не пасує), а повстанців робітників.

Помєр Дзєржінський, і ми читаємо в "Іманїтє" про те, що в Парїжі розповсюдєвали чутки, ніби Дзєржінський не помер, а його отруєно. І хто він думає отруїв його? Уявіть собі... Соколєнєв! Фантазія контрреволюціонерів не знає меж.

Навіть американські полі-цаїкєвціє довгамє Європи Злучєним Державам.
— Мєтодський піп К. Т. Віл-сон вєраховє, що Велика Бри-танія проплавє близько два бїліони доларів річно. Фран-ція в 1921 році проплатила тї-найдцять з половиною бїліонів франків. А сім європейських країн, які винї Злучєним Дєр-жавам гроші і які числять 168 мільонів насєлєння, проплав-ють річно \$4,180,000,000.

Тай такє каже єгомосць: не-ви думаєє отруїв його? Уявіть собі... Соколєнєв! Фантазія контрреволюціонерів не знає меж.

Вона те не горїлку, але трутину.

Куркулєнку.

Товариші! Відновляйте пе-редплату на "Українські Робіт-ничі Вісти!"